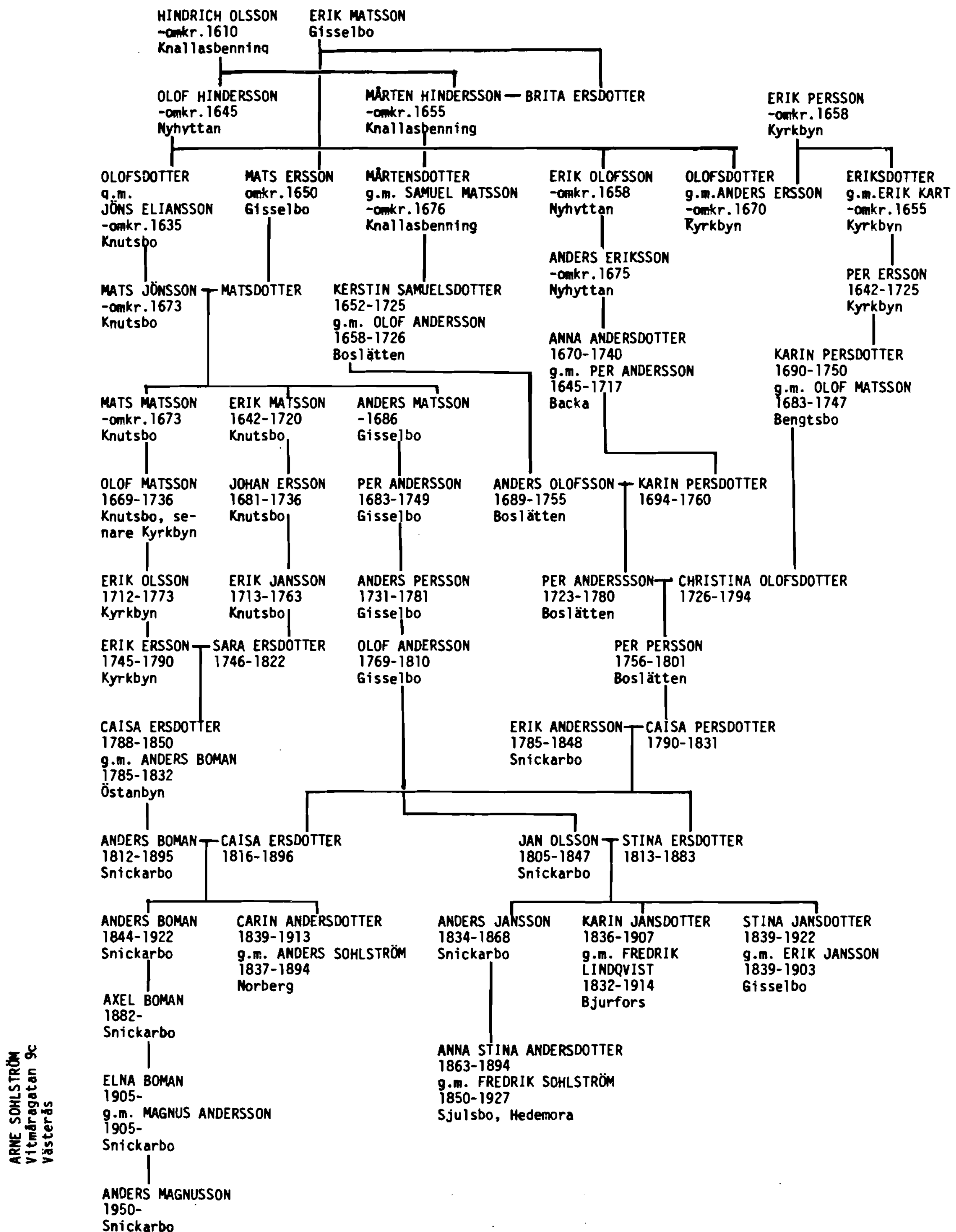
SLÄKTFÖRBINDELSER MELLAN SNICKARBO OCH KNALLASBENNING, NYHYTTAN, GISSELBO, KNUTSBO

ERIK ERSSON HÄKTAD FÖR STÖLD AV ETT FAT BRÄNNVIN

KLHA, V, AIII:6, opag., 28 febr 1855

Sedan Häradsrätten av anledning domboken för den 29 sistlidne januari utvisar, uppskjutit rannsakningen angående arbetskarlen Erik Ersson från Snickarbo och hemmansägaren Jan Jansson i Stensbo, ställda under tilltal för stöld av ett fat brännvin och en tunna malt, ävensom Erik Ersson för olovligt tillgrepp av ett matskrin, hade Urtima Ting blivit utsatt att för fullföljd av rannsakningen denna dag hållas.
Och inställde sig nu, i närvaro av ombud för målsägaren handlande Boman, även av Jan Jansson i Kolarbo, länsmannen Erik Kresell såsom allmän åklagare, Erik Ersson och Jan Jansson i Stensbo, vilka blivit från Länsfängelset i Falun utrekvirerade, av fångbevakningen inför Rätten.
Till en början upplystes att det i Jan Janssons skog påträffade och sedermera till Avesta förda brännvinet blivit, i Länsman Kresells närvaro, av handlanden P.A. Merlin och Häradsdomare Mats Larsson i Karlbo uppmätt och avprovat, därvid fatet, som varit stämplat att utgöra 102 3/4 kannor, varav Kresell ville medgiva att 3/4 kanna finge avgå såsom ersättning för den sjunkning brännvinet under vägen undergått, befunnits innehålla endast 67 kannor brännvin av fulla 10 graders styrka. Så att av fatets urssprungliga innehåll 102 kannor 10-gradigt brännvin, motsvarande efter vanlig beräkning av 5 procent förhöjning för varje övergrad, 122 2/5 kannor av 6 graders styrka.
Jan Jansson i Kolarbo, som förmälde att han av Caisa Lisa Ersdotter i Stensbo återbekommit ett matskrin, som blivit honom frånstulet, ingav följande uppgift å skrinets och de uti detsamma förvarade persedlars värde:

Förteckning över de persedlar, som mig blev fråntagna å Finnhytte Gästgivaregård den 21 dec 1854

1 st färdspann värd	1.16
1 st servett	- 8
1 st glas halvstop flaska	- 10
1 st krukkärlskrus	- 8
1 st ättikskaraffin	- 8
1 par ullstrumpor	- 32
Och dessutom något mat	- 16
Banco	3. 2

Kolarbo 28 februari 1855
Jan Jansson

Och fick Jan Jansson i Kolarbo, som sade sig hava återbekommit alltsammans med undantag av någon del av maten, med hand å bok edeligen betyga, att de uti förteckningen upptagna saker blivit stulna från honom, samt att de hade det den i förteckningen åsatta värde.
Erik Ersson erkände nu, att han den 21 december sistlidne år vid Finnhytte Gästgivaregård olovligen tillgripit ifrågavarande matskrin i avsikt att detsamma behålla. Erik Ersson hade icke själv öppnat skrinet, men tillsagt Caisa Lisa Ersdotter, till vilken han överlämnat detsamma, att uttaga den däri förvarade maten på det den icke måtte skämmas.
Caisa Lisa Ersdotter förkallades och berättade, att Erik Ersson en dag näst före jul lämnat henne matskrinet med begäran att det tills vidare kunde få stå i förvar hos Caisa Lisa Ersdotter. Därvid Erik Ersson begärt att Caisa Lisa måtte ur skrinet uttaga den däri förvarade maten, vilken eljest kunde komma att skämmas. Caisa Lisa som icke haft anledning att förmoda det Erik Ersson på olovligt sätt åtkommit skrinet, hade med en vid skrinet hängande nyckel öppnat detsamma och uttagit den del av maten som lätteligen kunde skämmas. Skrinet hade sedermera av Caisa Lisa förvarats till dess Jan Jansson i Kolarbo återfordrat detsamma.
Jan Jansson i Stensbo, vilken nu ytterligare hördes över den emot honom angivna stölden, betygade den ånger över sitt vid förra rättegångstillfället iakttagna uppförande, och avgav fritt och otvunget följande bekännelse:
Sedan han och Erik Ersson hemma rådgjort huru de skulle kunna åt-

komma någon fora och undansnilla den, hade de i början av november sistlidne år begivit sig till Västerås, där Jan Jansson först med handlanden Boman överenskommit att åt honom taga fora till Strand, men då Jan Jansson av Doktor Bjurling blivit erbjuden annan fora, hade Jan Jansson den 8 november föreslagit Erik Ersson att övertaga förstnämnda fora. Efter det bägge kommit överens att Erik Ersson skulle för Boman uppgiva sig heta Lars Andersson från Lövåsen, på det att Jan Jansson och Erik Ersson måtte komma i tillfälle att undansticka foran, hade de gått till Boman, av vilken Erik Ersson, som sagt sig heta Lars Andersson, emottagit den åt Jan Jansson först ämnade foran till Strand, bestående av ett fat brännvin, som uppgivits innehålla 102 kannor, och en tunna malt. Under hemvägen hade, på sätt Erik Ersson förut berättat, brännvinsfatet i anseende till Jan Janssons, av Erik Ersson begagnade, hästs trötthet blivit kvarlämnat vid Jordbro Gästgivaregård. Några dagar därefter hade Erik Ersson från Jordbro hemfört brännvinsfatet och upplagt detsamma i Jan Janssons portlider, varefter Jan Jansson och Erik Ersson dagen därpå hjälpts åt att transportera fatet till Jan Janssons skog, där de under granris gömt fatet.
Strax efter det fatet hemkommit hade Jan Jansson och Erik Ersson öppnat det och därur tagit något brännvin. Ävensom Jan Jansson och Erik Ersson sedan fatet förts till skogen vid flera tillfällen tappat brännvin därur i kaggar och krus, av vilket brännvin Jan Jansson försålt en del. Huru mycket brännvin sålunda åtgått kunde Jan Jansson icke veta. Men så väl Jan Jansson som Erik Ersson förklarade att de icke ville bestrida riktigheten av den av handlanden Merlin och häradsdomaren Mats Larsson verkställda uppmätning och provning av det återfunna brännvinet. Även som Jan Jansson och Erik Ersson voro övertygade att brännvinsfatet vid emottagandet varit fullt och således innehållit det uppgivna antalet kannor.

I avseende å den tunna malt handlanden Boman jämväl mistat, erkände Jan Jansson att sedan Erik Ersson hemfört maltet, hade Jan Jansson låtit förmala det, varefter det använts i Jan Janssons hus till brygd.
Länsmannen Kresell begärde å handlande Bomans vägnar ersättning för det icke tillrättakomna brännvinet efter pris av 1 riksdaler 13 skilling 4 runstycken Rgmt för en kanna 6-graders styrka, samt för den stulna malttunnan med 9 riksdaler 16 skilling samma mynt.
Det uppgivna priset på brännvinet ansåg Jan Jansson vara för högt, och nämnden värderade brännvinet till en riksdaler 10 skilling 8 runstycken Rgmt för kannan. Men maltet ansågs äga den av målsägaren därå satta värde.
Vidare begärde Länsman Kresell å egna och handlanden Bomans vägnar, handlanden P.A. Merlin i Avesta, Gästgivare Knut Freese vid Brunnbäck, Häradsdomare Mats Larsson i Karlbo, Fjärdingsman Jan Olsson i Jularbo, samt nu mera tillförordnade länsmannen i Grytnäs socken J.A. Lidman, vilka alla voro vid Rätten närvarande, ersättning för deras i anledning av stölden havda kostnader enligt uppgift i så lydande räkning:
(Jag utelämnar specifikationerna. Summorna voro följande)

Herr C. Boman i Västerås	89.30
Handlande P.A. Merlin	15.-
Gästgivare Freese	1.24
Häradsdomare Mats Larsson	10.-
Fjärdingsman Jan Olsson	3.45
T.f. Länsman J.A. Lidman	5.-
Länsman Kresell	3.24
Stölds upptäckande upptogs	20.-
	148.30

Jan Jansson i Kolarbo begärde att med 2 riksdaler Banco varda gottgjord för sina besvär.
Emot de sålunda fordrade ersättningarnas belopp hade de tilltalade icke något att påminna.
Vid härefter väckt fråga om den vid förra rättegångstillfället angivna stöld av havre vid Rättviken, erkände Erik Ersson att han tre särskilda gånger, i sällskap första gången med Johan Forsberg i Knallasbenning, andra gången med

Anders Andersson i Risbyn och tredje gången med Anders Jansson i Snickarbo gjort inbrott i en änkan Berglund tillhörig byggnad vid Rättviken och därur olovligen tillgripit havre, vilken blivit hemkörd till de nu av Erik Ersson såsom medbrottslingar uppgivna personer.

Sedan Länsman Kresell yrkat ansvar å de tilltalade efter 42 Cap 3 § företogs i parternas frånvaro överläggning till följande, för dem åter inkallade, avsagda

Utslag: Alldenstund arbetskarlen Erik Ersson från Snickarbo är genom frivilllig inför Rätten avlagd bekännelse lagligen övertygad, icke allenast att efter det han den 8 november sistlidne år av handlanden Carl Boman i Västerås emottagit för att fora till Strand i Vika socken ett fat innehållande 102 kannor kannor 10-gradigt brännvin, motsvarande enligt vanlig beräkning av 5 procent förhöjning för varje grad över sex, 122 2/5 kannor 6-gradigt brännvin. I värde ansett, efter 1 riksdaler 10 skilling 8 runstycken för varje kanna av 6-gradig styrka, till 149 riksdaler 28 skilling 10 runstycken. Och dels en till 9 riksdaler 16 skilling skattad tunna malt. Haver tillika med Jan Jansson i Stensbo tillägnat sig benämnde åt Erik Ersson såsom forman anförtrodda gods, utan även att den 21 sistlidne december hava vid Finnhytte Gästgivaregård från Oppgårds Jan Jansson i Kolarbo olovligen tillgripit ett matskrin med däruti förvarade, en servett, en halvstopflaska, ett krus, en karaffin, ett par ullstrumpor samt något mat, vilka saker enligt vad Jan Jansson edeligen betygar tillhopa haft ett värde av 3 riksdaler 2 skilling.

Fördenskull och då Erik Ersson tillförne lidit bestraffning för första och andra resan stöld. Alltså prövar Häradsrätten rättvist förklara Erik Ersson skyldig, att jämlikt 40 Cap 3 § och 42 Cap 3 § Missgärningsbalken och Kungl. förordningen av den 20 januari 1779 och Kungl. förklaringen den 23 mars 1807, straffas för tredje resan stöld av gods till sammanlagt värde av 161 riksdaler 47 skilling 6 runstycken, därav såsom forman av gods till värde 158 riksdaler 44 skilling 10 runstycken, allt i Banco.

Därefter åtalet emot hemmansägaren Jan Jansson i Stensbo. Denne är genom frivilligt erkännande inför Rätten lagligen förvunnen att, efter det Erik Ersson på Jan Janssons uppmaning av handlanden Boman till forsling med Jan Janssons häst emottagit efterberörde brännvin och malt, hava jämte Erik Ersson tillägnat sig det sålunda åt honom anförtrodda brännvinet och maltet.

Ty prövar Häradsrätten rättvist, det Jan Jansson, vilken så vitt Häradsrätten har sig bekant tillförne icke lidit bestraffning för tjuvnadsbrott, skall jämlikt 40 Cap 1 §, 42 Cap 3 § och 61 Cap 1 § Missgärningsbalken, Kungl. brevet av den 17 januari 1741, Kungl. förklaringen den 21 mars 1807 och Kungl. förordningen den 10 januari 1841, böta för första resan stöld och i formans vård anförtrott gods till sammanlagt värde av 158 riksdaler 44 skilling 10 runstycken Banco, det tillgripnas fyrdubbla värde med 685 riksdaler 35 skilling 4 runstycken sama mynt, eller, i brist av tillgång till dessa böter, i stället straffas med 28 dagars fängelse vid vatten och bröd. Så ock efter utståndet straff undergå uppenbar kyrkoplikt å en söndag i Grytnäs sockens kyrka. Varjämte Erik Ersson och Jan Jansson förklaras skyldiga, att gemensamt eller vilkendera gälda gitter, utgiva följande ersättningsbelopp:

Till handlanden Carl Boman i Västerås dels för det icke tillrättakomna brännvinet, utgörande 35 kannor av 10-graders styrka, som motsvarar 42 kannor av 6-graders, efter 1 riksdaler 10 skilling 8 runstycken Banco för varje kanna av sistnämnda styrka, 51 riksdaler 16 skilling samma mynt, dels för det bortstulna maltet 9 riksdaler 18 skilling Banco. Och dels för Bomans för stöldens upptäckande havda kostnader 89 riksdaler 30 skilling Rgmt.

Till handlanden P.A. Merlin i

Avesta 15 riksdaler Rgmt.
Till Gästgivare Knut Freese vid Brunnbäck 1 riksdaler 24 skilling.
Till Häradsdomare Mats Larsson i Karlbo 10 riksdaler Rgmt.
Till fjärdingsmannen Jan Olsson i Jularbo 3 riksdaler 45 skilling.
Till länsmannen Erik Kresell 23 riksdaler 27 skilling Rgmt.
Samt till följande personer för vittnesuppvaktning, Häradsdomare Jan Andersson, Jan Jansson och Sara Greta Jansdotter i Nygården och Lisas Mats Andersson i Igeltjärna 32 skilling Banco vardera.
Ävensom Erik Ersson att gottgöra Oppgårds Jan Jansson i Kolarbo för hans i anledning av stölden av matskrinet havda besvär med 2 riksdaler Banco.
Men enär Erik Ersson tillika erkänt sig hava begått sina ej rannsakade inbrottsstölder inom Rådstugurättens i Hedemora stad domvärjo, överlämnas fullföljden av rannsakningen i vad den rörer Erik Ersson till berörde Rådstugurätt. Som äger att i ett sammanhang bestämma den bestraffning vartill Erik Ersson må hava för alla sina åtalade förbrytelser gjort sig skyldig. För vilket ändamål Häradsrättens protokoll och utslag skola utskrivas och insändas till Kungl. befallningshavande, genom vars försorg rannsakningshandlingarna lära komma att till Rådstugurätten överlämnas.
Efter avkunnandet av detta utslag, med vilket Jan Jansson förklarar sig nöjd, förmälde att han saknade tillgång till utgivande av de honom sålunda ådömda böter, men huruvida denna uppgift var med verkliga förhållandet överensstämmande kunde nu icke utrönas.
Erik Ersson och Jan Jansson återförpassades till Länshäktet, den förre för att avbida vidare rannsakning, den senare för att till det honom ådömda straff befordras.

LLLL

ERIK ANDERSSON MOT SVÅGERN PER PERSSON I BOSLÄTTEN

KLHA, V, AI:54, mål 234, 6 april 1818

Sedan Erik Andersson i Snickarbo till detta Ting instämt sin svåger Per Persson i Boslätten med yrkande, att utbekomma 30 halvskylar råg eller värdet därav i penningar, såsom utgörande Erik Anderssons hustrus innestående arvsäd efter kärandens avlidne svärfader Per Persson i Boslätten.
Så hade Per Persson utverkat genstämning å Erik Andersson, samt där uti yrkat, att som Erik Andersson vid sitt inträde i äktenskapet fått emottaga den del av svärfaderns fasta egendom, som uti Knallasbenning by är belägen, det måtte alltså, i händelse Häradsrätten svaranden ansåge skyldig att den fordrade arvsäden utgiva, avdrag därå beviljas i förhållande av Knallasbenningsjordens storlek jämförelsevis med Boslättsegendomen, vilken senare på Per Perssons hustrus lott fallit. Ävensom Per Persson i genstämningen anmärkt, att Erik Andersson redan hade i avräkning på arvsäden uppburit 5 halvskylar råg.
Och är av parterna å ömse sidor ersättning för rättegångskostnaden fordrad.
Vid upprop inställde sig parterna personligen, av vilka Per Persson företedde ....

KLHA, V, AI:54, mål 262, 5 okt 1818

Uti det å sista Ting förehavda mål emellan Erik Andersson i Snickarbo å ena, och hans svåger Per Persson i Boslätten å andra sidan, angående dels den förstnämndes påstående, att utbekomma 30 halvskylar råg eller värdet därav i penningar, ...

ERIK ANDERSSON DÖMD FÖR OLAGA BRÄNNVINSBRÄNNING

KLHA, V, AI:68, mål 17, 1 okt 1832

Uti målet emellan Länsman E Schultzberg å tjänstens vägnar kärande, och Erik Andersson i Snickarbo svarande, å denne senare yrkade ansvar för olovlig brännvinsbränning avsades:
Utslag: Som Erik Andersson, vilken erkänt att han under förbjuden tid sistlidne sommar verkställt brännvinsbränning, gått den honom förelagda ed till bestyrkande därav, att han samma brännvinsbränning verkställt med en tackjärnsgryta av cirka 14 kannors rymd, ett kylfat med 2 pipor, kopparhatt och trådbröst, vilka redskap för Erik Andersson gått förlorade.
Alltså fäller Häradsrätten Erik Andersson jämlikt 42 § i Kungl. förordningen angående brännvinsbränning av den 25 juni 1830 att böta 50 riksdaler, och förpliktar honom att ersätta den bortkomna redskapens värde med 6 riksdaler 32 skilling, och till vardera av de i målet hörda vittnena, Jan Andersson och hans son Anders Jansson i Backa samt avskedade soldaten Erik Nyström i Klintbo för deras tidspillan betala 16 skilling, allt i Banco.

TVIST MED ANDERS ANDERSSON KLINTBO

KLHA, V, AI:82, mål 133, 17 okt 1851

Till detta Ting hade ej mindre Erik Andersson i Snickarbo erhållit stämning å skräddare Anders Andersson I klintbo, med påstående att svaranden måtte förploktas med 80 riksdaler Rgs ersätta innevarande års gröda å kärandens tillhörig egendom i Klintbo, vilken gröda svarandn skall olovligen tillgripit ...

KLHA,V,AI:86,mål 158,6 juli 1858

Med Nahållan om dess intagande i domboken ingavs ett så lydande
Köpekontrakt
upprättat före auktionsuppropet vid försäljningen av större delen av Jan Olssons änkas och dess barns fasta egendom i Snickarbo, Grytnäs socken, den 23 november 1849

Av egendomen utbjöds och försäljes för 9 skillingar i soldats årspenningar med följande hus och åbyggnad, nämligen ....

KLHA,V,AI:29,opag., 6 nov 1779

Till ödmjukt följe av Herr Crono Befallningsman Bengt Brandbergs förordnande av den 26 juni, voro vi undertecknade efter utsatt dag till Snickarbo, att syna och besiktiga det hyggster, som Anders Ersson i Klintbo förövat på Erik Anderssons enskilda och till Snickarbo-hemmanet lydande skog, och vid förrättningen härav infunno sig bägge parterna tillika med Spiksmeden Mäster Nils Stålbrännare ifrån Säters stad på Erik Anderssons sida i Snickarbo.
Erik Andersson uppviste nu lantmätarens karta med behörig beskrivning över sin enskilda och till Snickarbo-hemmanet lydande skog av år 1733 och 1735 upprättad, samt uppläst och fastställd vid Folkärna ting den 1 november 1775, och blev uppläst på predikstolarna i Grytnäs den 21 januari 1776 och i Avesta den 28 januari 1776. Till nästa grannars och bybornas efterrättelse, varpå hans grannar härpå nu haver Häradsrättens dom om denna sak fört till Höglovlige Lagmansrätten, men fingo återslag att Häradsrättens utslag blev fastställt.
Så befanns när vi kommo till att nu nyttja samma kartas utvisande, att röset på högsta klinten och ifrån det röset utviste hon linjen utför berget till Bergstöcksröset neder vid gärdesgården. Anders Ersson i Klintbo uppviste ett annat likt röse där emellan, som ligger långt inpå Erik Anderssons sida om linjen, vilket han i första måtto påstod att hans skog skulle stöta till. Men det kunde av oss ej anses vara till någon ting betydande, emedan det låg för långt ur rätta linjen. Där omkring har han gjort detta olovliga hyggster och det i flera åren tillbaka, men nu i detta år har han huggit ett fall till....., som värderades till åtta stigar kol, och en timmerstock värderades till 6 daler 16 öre eller fyra skilling.
Omsider erkände Anders Ersson-Klintbo de förut eller förstnämnde rösen för gott och tillstod, att Erik Anderssons gärdesgård utför berget ej stod något in på Klintbosidan, och han har försett sig med sutt hyggster.
Omsider efter något överläggande om denna sak, kommo dessa parter till förening om detta hyggster, att Erik Andersson i Snickarbo skulle behålla detta fall, som Anders Ersson i Klintbo har huggit på Erik Anderssons skog på västra sidan om linjen, och även betala Erik Andersson nio daler kmt eller 24 skilling för omkostnader. Betalning lovar ock Anders Ersson till Michelsmässodagen 1770, och skulle hädanefter någon olägenhet eller föfång på något sätt eller på någondera sidan av oss med varannan i skog eller mark ske och föröva, utsätta vi oss vid etthundra daler silvermynts vite eller sexton Riksdaler trettiotvå skillingar, och att detta av oss underskriven varer tryggeligen hållas skall, satte till större säkerhet under denna vår föreningsskrift våra namn och bomärken, samt med begärda gode män till vittnen.
Som skedde i Snickarbo och Grytnäs socken den 5 juli år 1779
Anders Eriksson i Klintbo
Erik Andersson i Snickarbo

KLHA,V,AI:33, opag.,23 mars 1787

Efter gjord anhållan av Anders Ersson i Snickarbo, fann Rätten skäligt vid ett utsatt vita av 1 riksdaler 32 skillingar specie, förbjuda en var, att hädanefter å sökandens ägor uti Snickarbo gångvägar inrätta och gärdesgårdar nedriva och fördärva, och tymedelst honom skada tillfoga, som hit intills skett, vilket förbud till allmänhetens efterrättelse offentligen kungöras bör.

KLHA, V, AII:11, 1 uppbud:35, 4 okt 1814

För allom dem som detta vårt öppna köpebrev förekomma och läsas varder, göre vi härmed veterligt och med fri vilja och moget betänkande upplåter och försäljer till vår son Erik Andersson och dess hustru vår egendom uti Snickarbo, som räntar i soldats årspenningar tjugosex skillingar riksgäldsmynt, skattekol fem stigar 2 11/16-dels korg, för en överenskommen köpesumma stor åttahundradeåttioåtta riksdaler fyrtiotvå skillingar sex runstycken banco mynt. För nämnda summa åttahundradeåttioåtta riksdaler 42 skillingar 6 runstucken, den första penningen med den sista är uppburen, därför avhända vi oss förenämnda egendom, som består av hus och jord, skog och mark, med alla därtill hörande rättigheter, som där nu befinns, att nyttja och bruka i evärdeliga tider, och detsamma tillägnas vår son Erik Andersson och dess hustru Caisa Persdotter samt efterkommande barn och arvingar till evärdelig ägo, lämnandes en obehindrad lagfart till fastas erhållande, som skedde i Snickarbo den 5 oktober 1814
Anders Ersson hustru Stina Jansdotter i Snickarbo.

Såsom vittnen:
Jan Hansson i Klintbo
Jan Jansson i Södernäfdde

Och som säljarens äganderätt till den försålda fastigheten styrktes med bouppteckning av den 6 november 1780, alltså prövade Häradsrätten skäligt här bevilja uppbud första gången.

KLHA, V, AII:13, Fasta:18, 9 okt 1820

Erik Andersson i Snickarbo å fastighet därstädes, räntandes 16 skilling 3 runstycken i soldats årspenningar, som han för 555 riksdaler 26 skillind 8 runstycken Banco sig tillhandlat av sina svågrar och systrar, Jan Jansson i Stensbo och dess hustru Catarina Andersdotter, sockenskräddare Anders Andersson i Södernäfde och dess hustru Anna Andersdotter, Jan Jansson i Axelsbo och des hustru Lisa Andersdotter samt Stålbergs Anders Larsson och dess hustru Greta Andersdotter, enligt 4 företedda köpebrev under den 4 maj 1814, 25 februari 1815, 27 december 1816 och 28 september 1817.

JAN OLSSON FÅR KÖPA HELA EGENDOMEN

KLHA, V, AI:69, mål 100, 22 mars 1833

Ingavs en till Häradsrätten ställd så lydande skrift:
Som våra pupillers fader Erik Andersson i Snickarbo genom köp uppdragit sin andel, som är största delen av egendomen, till äldsta dottern Christina Ersdotter och dess utnämnde man Jan Olsson ifrån Gisselbo, och som de andra bägge våra pupillers, eller Erik Anderssons omundiga barns, son Erik och dotter Catarina, andelar efter modern äro så ringa att de ej tåla särskild åbo eller kunna brytas, endast kan utgöra på dem bägge omtränt 8 skilling 11 runstycken i soldats årspenningar, så att de kunna bliva underkastade utlösen och egendomen därigenom kan komma att bliva förskingrad om den ej går i samfällt köp. Alltdärför äro vi föranlåtna att anhålla om Vällovlige Häradsrättens tillstånd att jämte fadern få försälja våra förenämnda pupillers andelar till deras äldsta syster Christina Ersdotter och utnämnde man Jan Olsson för att få deras arvfallna andelar av köpeskillingen behörigen räntande. Därom anhålla vi allra ödmjukast.
Erik Larsson i Sandsäterbro
Per Persson i Boslätten
Och prövade Häradsrätten, med anledning av de utav förmyndarna andragna omständigheter, skäligt att till försäljning av de omyndigas andelar lämna tillstånd.

KLHA,VI,AI:1,opag.,27 april 1701

Brukspatron Lars Dahl haver igenom köpebrev av den 1 juli 1700 upplåtit och försålt till Olof Persson i Häste i Norbergs socken Snickarbo i Grytnäs socken för 1500 daler, varpå han levererat 1200 daler till dess han vidare får utslag av Välborne Fru Cronström, som föregivit stå efter samma hemman att ~~bygga~~ lägga till den del hon förr äger, men där Frun icke vill behålla den delen possiderar Olof Persson densamma som annan sin egendom, vilken uppbjöds första gången.

KLHA,V,AI.5,opag,vårting 1693

Johan Jönsson i Snickarbo pantförskrivit all sin fasta egendom under Davidshytte Stålbruk emot 326 daler 3 öre kmt. Obligation daterad 26 januari 1688, intecknad för detta den 3 oktober 1690. Lars Matsson i Snickarbo bekänner uti utgiven obligation av dato den 26 januari 1688, som för detta intecknad är den 3 oktober 1690, sig skyldig under Davidshytte Stålbruk 233 daler 1 1/2 öre kmt, och däremot i pant förskrivit all sin fasta egendom uti Snickarbo.

KLHA,VI,AI:1,opag.,26 april 1701

Kärade Lars Olofsson i Knallasbenning till Johan Jönsson i Snickarbo angående Laduänget eller Sveden på Knallasbenning ägor, varutinnan han förmente honom innehava större del än honom tillkommer, ...

KLHA,VI,AI:1,opag.,26 april 1701

Tilltalade bemälde Lars Olofsson i Knallasbenning Lars Matssons änka i Snickarbo, hustru Lisbeth Olofsdotter, angående en röjning Källtäkten benämnd, som hon ifrån hans hans hemman skall innehava och besitta, ...

KLRD, 8½,f 813, 2 maj 1726

Den instämda tvistiga sak, emellan Olof Larsson i Snickarbo å ena, samt dess stysvärfader Per Persson och svärmoder hustru Brita Andersdotter i Djäknehyttan å den andra sidan, blev på det sättet i vänlighet bilagd, att hustru Brita avstår till bemälde sin måg all dess fasta egendom i Snickarbo, av vilkens nyttjande dock Olof årligen skall giva henne en halv tunna säd och en skrinda hö. Men ifall dess styvbarn efter mannens död skulle vilja henne förskjuta, utlovar Olof Larsson att taga svärmodern hem till sig, samt av egendomen lämna henne så mycket, att hon därav kan föda en ko, en gris, och en tacka, om vilkets årliga avbärgande Olof jämväl skall draga behörig försorg.
Och alldenstund parterna denna förlikning å bägge sidor erkände och vidgingo, då blev den ock här uti protokollet infattad, samt av Rätten gillad och fastställd.

21 april 1735

KLHA, V, AI:12, § 80, ~~24 okt 1735~~

Likmätigt föregången rannsakning anförde Häradshövdingen, Ädel och Högaktad Herr Reinhold Rüdher, huruledes han därav skall känna en ganska stor olägenhet på ett sitt hemman i Grytnäs socken, Snickarbo benämnt, om 4 1/2 stigars kobränta att Olof Larsson och Båtsmannen Jacob Dahl jämte flera deras medintressenter en tredjedel därav innehava, ...

KLRD,57,f 626v, 25 april 1708

Emellan änkan hustru Karin Matsdotter igenom sonen Anders Jöransson och även framlidne Lars Matssons arvingar i Snickarbo kärande, och framlidne broderns och farbrodern Anders Matssons änka hustru Brita Ersdotter i Klintebo svarande, angående arvsåtnjutande i löst och fast i Klinte- eller Klackebo, sammaledes emellan bemälde hustru Britas broders framlidne Per Erssons ibm son, gossen Anders för sig och den i fiendeland varande soldaten Erik Persson emot hustru Karin och Lars Matssons arvingar, om vedergällning för det sal. Anders Matsson i 8 år deras jord brukat, så och betalning för de 21 skylar råg, som med hustrun emottagna och den tjänst bägge bröderna dem göra, men de ingen betalning får, efter fadersystern bemälde hustru Britas erkännande undfått skolat, om vilket allt med vad mera tvistats
Resolveras: Att såsom hustru Brita Ersdotter med Capellanen Daniel Sahlin, Anders Olssons och Anders Anderssons i Klintebo attester bestyrka gitter, huruledes mannen, sal. Anders Matsson, medan han levde, av fri vilja samt sunt förnuft tillsagt och lovat henne, att obehindrat bruka och behålla i livstiden av både den löas så väl all fasta egendomen i Klintebo, så bör hustru Brita utan mannens arvingars hinder, på sådana villkor bemälte lösören och fasta äganden så väl ock avlingejorden berör, för sig i livstiden nyttja och be-

Snickarbo

Grytnäs kyrkoarkiv, F1

!707 begravdes Jan Jönsson 73 år
1709 begravdes hustru Karin 65 år
1710 hustru Sara Jansdotter 41 år
1711 Hans Matsson 40 år
1711 Hustru Margareta 70 år
1720 Elisabeth Larsdotter 39 år
1724 Erik Ersson 58 år
1724 Lars Matssons änka Elisabeth Olsdotter 70 år

Grytnäs kyrkoarkiv, F1, 1741

Olof Perssons i Snickarbo moder, Per Matssons änka hustru Margareta Andersdotter, född i Prästhyttan och Väster Färnebo vid pass år 1663, varit gift med förberörde sin man, som i Prästhyttan bodde, 25 år, sedan hon på sitt 21 år med honom blivit vigd, haft med honom 7 barn, av vilka allenast en son nu lever. Efter mannens frånfälle har hon varit änka i 25 år.77år

Grytnäs kyrkoarkiv, F1, 1759

Olof Larsson ifrån Born, född i Snickarbo 1689. Fader Lars Matsson moder Elisabeth Olofsdotter. Gift 1720 med Elisabeth Ersdotter i Baggbo. Gift andra gången 1741 med Catarina Danielsdotter.

Grytnäs kyrkoarkiv, F2, 1786

Lisa Olsdotter ifrån Born, född i Snickarbo 1724 8/9. Gift första gången med soldaten Erik Handgranat, andra gången med Anders Matsson, som lever.

Grytnäs kyrkoarkiv, F2, 1791

Änkan Anna Nilsdotter i Snickarbo, född där 1709. Inga uppgifter om äktenskapet. 1 son död